

ונחלים לכל עבר, עד שמניגעים לזאת הגז. ומתקומם זה מונערת רוח קדושה וכשבטחברכת הזאת הא', נקראת קדש, ונקראת חכמה, וקוראים לה (זהה את ה' בשמתה) מפקום עליון, והשנקרת קדש ונקרת חכמה קוראים לו רוח הקדש. כלומר, רוח מאותו קדש שלמעלה. וכשיוצאים ומחזוררים ממנה סודות התורה, אז נקרת לשון הקדש.

ובשעה ששופע אותו משחת קדש לאותם שני עמודים, שנקראים למודי ה', ונקראים צבאות, מתחפנס לשם, וכשיוציא שם באומה דרגה שנקראת יסוד, לאומה חכמה קטנה, אז נקרת לשון למודים, ויוצאת להעיר אותם קדושים עלויונים. אז ב טוב, ה' אליהם נמן לי לשון למודים. ולמה? לדעת לעות את יער דבר. והקדוש ברוך הוא נתן את זה למנורה הקדשה, רבינו שמעון. ועוד, שהעה אוטו למעלה למעלה, ומשום לכך כל הדברו בגלה נאמרים, ולא מכבים. עליון ב טוב, (במדבר ים) פה אל פה ארבע בז ומראה ולא בחידות.

פתח רבי ייסא ואמר, (מלכים א כ) וזה נמן חכמה לשלהם כאשר דבר לו ויהי שלום בין חירם ובין שלמה וגדי. וזה נמן חכמה לשלהם, וזה ששנינו, בימי שלמה המלך עמדה להבנה בשלמותה, כאשר דבר לו, כמו שנאמר לו, הכחכה והפצע נטען לך.

ויהי שלום בין חירם ובין שלמה. וכי מה (בז) זה זה? אלא לכך ששנינו, וזה נמן חכמה לשלהם. ואת החכמה הזו בפה העמיד אותה? אמר רבי יוסי, העמיד (יחזקאל כח) מושב אלהים ישפטו וגדי, דתני,

להאי זאת. (ומאמר דא אתער רוחא קרייא) והאי זאת כדר מתברכא, אקרי קדש, ואקרי חכמה, וקראן ליליה (נ"א והאי זאת כדר מתברכא מתר עלה דא דאקרי קדש ואקרי חכמה קראו לה) רוח הקדש. כלומר, רוח, מה והוא קדש הלוילא. וכך נפקין ומתערין מנה רדי אוריתא, כדיין אתكري לשון הקדש.

ובשעתה דגידי ההוא רבות קדישא, לאינון, תרין קיימין, דאקרון למודי ה', ואקרון צבאות, אהכנש תפון, וכך נפיק מפמן, בההוא דרגא דאקרי יסוד, לההוא חכמה זעירא, כדיין אתكري לשון למודים. ונפיק לאתערא לאינון קדישי עליונים. כדיין בתיב, עוזה את יעף דבר. וקדשא בריך הוא יhibר האי לביצנא קדישא, רבי שמיעון. ועוד דסליק לייה לעילא לעילא, בגין לכך כל מלוי באתגליליא אטמרי, ולא אהפסין. עליה בתיב, (במדבר יב) פה אל פה ארבע בז ומראה ולא בחידות.

פתח רבי ייסא ואמר, (מלכים א כ) ויזי' נמן חכמה לשלהם באשר דבר לו ויהי שלום בין חירם ובין שלמה וגדי. ויזי' נמן חכמה לשלהם, דא הוא דתניין, ביומי דשלמה מלפआ, קיימא סיהרא באשלמוותא, באשר דבר לו, כמה דאטמרי לייה, (דברי הימים ב א) ה'חכמה והמְדֻעַ נטור לך.

ויהי שלום בין חירם ובין שלמה. וכי מה (בז) היא להאי. אלא חכמי תניין, ויזי' נמן חכמה לשלהם. והאי חכמה במא依 אוקים לה. אמר רבי יוסי, אוקים לה בהאי, בקדמיתא, דשלמה עבד דנחתה לחכמים מה הוא דרגא, דתוה אמר, (יחזקאל כח) מושב אלהים ישפטו וגדי, דתני,